



Warszawa, dnia 18 czerwca 2018 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW
DP3.0811.16.2018

DP3.0811.16.2018

Pan
Krzysztof Kwiatkowski
Prezes
Najwyższej Izby Kontroli

w związku z wystąpieniem pokontrolnym dotyczącym wykonania budżetu państwa w 2017 r. w części 97 – Przychody i rozchody związane z prefinansowaniem zadań realizowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz 98 – Przychody i rozchody związane z finansowaniem potrzeb pożyczkowych budżetu państwa przedstawiam informację o sposobie wykonania wniosków pokontrolnych i podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań, zgodnie z trybem art. 62 *ustawy o NIK*.

Podtrzymując zastrzeżenia przedstawione Najwyższej Izbie Kontroli w piśmie z 11 maja 2018 r. (DP3.0811.16.2018) chciałbym poinformować, że Ministerstwo Finansów regularnie dokonuje weryfikacji założeń zarządzania długiem Skarbu Państwa, w tym w zakresie gromadzenia wolnych środków służących finansowaniu potrzeb pożyczkowych budżetu państwa. Efektem takich przeglądów jest aktualizowana co roku „Strategia zarządzania długiem sektora finansów publicznych”, przyjmowana przez Ministra Finansów, zatwierdzana przez Radę Ministrów i przedstawiana Sejmowi wraz z uzasadnieniem projektu ustawy budżetowej.

W zarządzaniu długiem Skarbu Państwa i płynnością budżetu nadrzędne jest zapewnienie bezpieczeństwa finansowania potrzeb pożyczkowych w warunkach niepewności co do kształtowania się uwarunkowań rynkowych i budżetowych. Efektywna realizacja tego podstawowego zadania przekłada się na sposób sformułowania, a następnie realizację celu Strategii, jakim jest minimalizacja kosztów obsługi długu w długim horyzoncie czasu przy ograniczeniach na ryzyko, w tym ryzyko płynności budżetu państwa. W tym kontekście prowadzona jest polityka płynnościowa budżetu państwa – z uwzględnieniem ryzyka, bezpośrednich kosztów utrzymywania wolnych środków budżetu oraz pośrednich oszczędności w kosztach obsługi długu z tego tytułu. Takie podejście, stosowane również w 2017 r., powinno być kontynuowane w latach kolejnych.

Doświadczenia zdobyte w 2017 r., który charakteryzował się z jednej strony wysoką niepewnością co do uwarunkowań międzynarodowych i rynkowych, z drugiej zaś strony bezprecedensowym zmniejszeniem zrealizowanych potrzeb pożyczkowych w stosunku do wartości planowanych (o ok. 2/3 w ujęciu netto) i ich skrajnie nierównomiernym rozkładem, zostaną wykorzystane jako jeden z możliwych scenariuszy przy dokonywaniu oceny ryzyka budżetowego i rynkowego w procesie zarządzania długiem i płynnością w latach kolejnych.